

عنوان مقاله:

بررسی نقش کودهای زیستی بر خصوصیات کمی ذرت شیرین در تراکم های مختلف کاشت

محل انتشار:

مجله زیست فناوری میکروارگانیسم های محیطی، دوره 2، شماره 6 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

سحر دعائی - agriculture college islamic azad university of lahijan

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی اثر کودهای زیستی (بیولوژیک) و تراکم کاشت بر عملکرد و اجزای عملکرد ذرت شیرین (رقم ساری ۲۸۰۲) آزمایشی به صورت کرت یک بار خرد شده در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با سه تکرار و به صورت مزرعه ای در سال ۱۴۰۰ در منطقه لاهیجان در استان گیلان به اجرا درآمد. عامل اصلی کود زیستی در چهار سطح شاهد = F₁، ازته بارور ۱ = F₂، فسفات بارور ۲ = F₃، فسفات بارور ۲ + ازته بارور ۱ = F₄ بود. عامل فرعی تراکم بوته در سه سطح D₁ = ۵۵۰۰۰، D₂ = ۶۵۰۰۰ و D₃ = ۷۵۰۰۰ بوته در هکتار بود. نتایج نشان داد که استفاده از کود زیستی بر ارتفاع بوته، تعداد دانه در بلال، طول بلال، ماده خشک کل، عملکرد دانه و وزن هزار دانه تأثیری مثبت داشت. بیشترین وزن هزار دانه (۳۸۳ گرم) در تیمار F₄D₂ (کاربرد کود زیستی ازته بارور ۱ + فسفات بارور ۲ و تراکم ۶۵ هزار بوته در هکتار) و بیشترین ماده خشک کل (۲۶۲۴۰ کیلوگرم در هکتار) در تیمار F₄D₂ (کاربرد کود زیستی ازته بارور ۱ + فسفات بارور ۲ و تراکم ۶۵ هزار بوته در هکتار) و بیشترین عملکرد دانه (۹۱۴۶ کیلوگرم در هکتار) در تیمار F₄D₂ (کاربرد کود زیستی ازته بارور ۱ + فسفات بارور ۲ و تراکم ۶۵ هزار بوته در هکتار) به دست آمد. نتایج نشان داد که تراکم ۶۵ هزار بوته در هکتار و کاربرد کود زیستی ازته بارور ۱ + فسفات بارور ۲ به عنوان مناسبترین تیمار بود.

کلمات کلیدی:

کود زیستی، تراکم کاشت، ذرت، عملکرد، اجزای عملکرد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2049988>

